

חיי שרה חט"ו שיחה ה' - שק"מ כסלו

הביאורים בנס השמן דחנוכה (מבאר שנס חנוכה ה' באופן ד"נמנע הנמנעות", שהשמן בער ומ"מ לא חסר מהשמן), וענינם בעבודה.

בפרשתנו (כד, סז) מסופר ש"ויביאה יצחק האוהלה", וברש"י: "נר דלוק מערב שבת לערב שבת". ונס זה שייך לחודש כסלו - חנוכה. אך מובן שנס חנוכה הוא הוספה על הנס הנ"ל.

ויובן בהקדים, שישנם אופנים שונים לבאר את הנס דחנוכה: (א) הנס ה' בכמות השמן, שמעט שמן נעשה ריבוי שמן. אך לביאור זה קשה, דלכאורה צריך להדליק את המנורה בשמן זית ולא בשמן נס. (ב) הנס ה' באיכות השמן, שאיכות השמן נשתנה, שמעט שמן בער הרבה זמן. אך לביאור זה קשה, דעפי"ז לא היו נרות המנורה מלאים שמן.

ויש לפרש את הנס באופן שלישי (ג) שהי' על דרך נמנע הנמנעות, שהשמן בער ומ"מ לא חסר, על דרך "הסנה בוער באש והסנה איננו אוכל".

והביאור בפנימיות הענינים: "טבע" קאי על העבודה שעל פי טעם ודעת, ו"נס" הוא העבודה שלמעלה מטעם ודעת. והנה, לאופן הא' ישנו נס פעם אחת אך הנס ניכר אחר כך. ובעבודה הוא, שישנו מסירות נפש בקריאת שמע בהתחלת היום, אך המסירות נפש הוא בהעלם בשאר היום. באופן הב' פעולת הנס ניכרת כל היום. ובעבודה הוא שרושם המסירות נפש ניכר במשך כל היום. אך כשישנו העלם והסתר בעולם - על דרך שהי' בזמן ד"להשכיחם תורתך" - אזי צריך שהנס - העבודה דמסירות נפש - גופא (לא רק רושם ממנו) יהיה כל היום. וזהו אופן הג' הנ"ל שהנס ישנו בכל רגע.